

19. A to bu znate wšitkim přebywacym w Jeruzalemje, tak zo to polo rěka w jich rěči: Hakeldama, to je, polo krewje.

20. Přetož pisane je w knize psalmow: Pusty budź jich přebytk, a nchtó njebudź, štóž by w nim bydlil; a (zaso): jeho biskopstwo njech dóstanje druhi.

Ps. 68, 26; Ps. 108, 8.

21. Tohodla dyrbi z tych mužow, kotřiž běchu z nami zhromadzeni we wšim času, w kotrymž je Knjez Jězus mjez nami nutř a won khodzil,

22. Spočawši wot Janoweje křećency hač do dnja, na kotrymž bu wot nas wzaty, jedyn (tu) z nami swědk jeho horjewstaća być.

23. A postajichu dweju: Józefa, kiž rěkaše Barsabas z přimjenom Sprawny, a Matija.

24. A modlicy so prajachu: Ty, Knježe, kotryž wutroby wšitkich znaješ, pokaž z tuteju dweju jenoho, kotrehož sy wuzwolil,

25. Zo by dóstal město tuteje služby a japoštołstwa, z kotrehož Judaš wotstupi, zo by wotešol na swoje město.

26. A dachu jimaj losy, a padny lós na Matija, a wón bu přiličeny jednaće japoštołam.

STAW II.

Po přikhadže Ducha swjateho na swjedženju swjatow dźiwachu so Židža, zo japoštołowje we wšelakich rěčach rěča. Tych, kotřiž prajachu, zo su pjeni, wotpokaza Pětr, powołajo so na Joelowe wěšćenje; Židža činjachu pokutu a po Pětrowej radže wobročichu so na tři tysacy

k Jězusowej wučbje, a čí wostawachu při wučěnju japoštołow, łamanju khlěba a modlenju, a mějachu wšitko zhromadnje.

A hdyž dny swjatow so dopjelnichu, běchu wšitecy w hromadze na tom samym měsće.*

2. A nahle sta so šumjenje z njebjes, jakož přikhadžaceho sylneho wětra, a napjelnj cyly dom, hdžež sedžachu;

3. A zjewichu so jim rozdžělene jazyki, kaž woheń, a (tón) posadzi so nad kóždeho z nich.

4. A wšitecy buchu napjelnjeni z Duchom swjatym, a počachu rěčeć we wšelakich rěčach, kajkež jim Duch swjaty wurěčeć dawaše. Mat. 3, 11; Mark. 1, 8; Luk. 3, 16;

Jan. 7, 39; wyše 1, 8; niže 11, 16; 19, 6.

5. Přebywachu pak w Jeruzalemje Židža, nabožni mužowje z kóždeho naroda, kiž je pod njebjom.*

6. Hdyž pak tónle hlós so sta, zeúdže so mnohosć (ludu), a zadžiwa so, dokelž kóždy slyšeše w swojej rěči jich rěčeć.

7. Postróžichu pak so wšitecy, a dźiwachu so prajicy: Hlej, njejsu wšitecy tući, kotřiž rěča, Galilejcy?

8. A kak my slyšimy kóždy našu rěč, w kotrejž smy so narodžili?

9. Partowje a Medowje a Elamitowje, a kotřiž bydlimy w Mesopotamiji, Judeji a Kappadociji, Pontu a Asiji,

10. Frygiji a Pamfyliji, Egiptowskej a krajinach Libije, kotraž je wokolo Cyreny, a Romscy přikhadnicy,

11. Tež Židža a k židowstwu wobročeni,* Kretowje a Arabowje, slyšimy jich

II. 1. Sedm tydženjow po jutrach, na pjećdzesatym dnju po tutom swjedženju, swjećachu Židža žnjeński swjedžen, na kotrymž přenički wšitkich plodow Bohu woprowachu. Pozdžišo swjećeše so na tom dnju tež wopomnjeće sluba, kotryž bě israelski lud při horje Sinai činił, hdžež bě jemu Bóh přez Mójzesa swój zakon dał. Tónle swjedžen měješe tež za křesćanstwo być žnjeński swjedžen, na kotrymž Duch swjaty, tónle přez Jězusowu smjerć zezrajeny plód, swjatym japoštołam a druhim wěriwym so wudželi, a přez založenje přenjeje křesćanskeje wosady takrjec přenički čłowjestwa Bohu jako wopor so přinjesechu, a tež swjedžen sluba, kotryž młodzi křesćenjo Bohu w swjatej křećency činjachu, zo chcedža po křesćanskim zakonju žiwi być. — 5. Židža, překupski lud, zasydlichu so zahe mjez druhimi ludami, tola přikhadžachu na hłowne swjedženje, jako na jutry, swjatki, k swojej swjatnicy do Jeruzalema. — 11. K židowstwu wobročeni su tajcy, kotřiž su z pohanstwa k wěrje Židow pristupili; po narodže njeběchu Židža, ale po wěrje a Božich službach.